

От малък Димитър се отличаваше от другите деца. Правеше впечатление на много будно дете. В игрите винаги беше начело, но проявяваше понякога хитрости. Когато избираха водещ в игрите, така бързо и ловко преброяваше децата, че все излизаше пръв. Това ставаше, когато с голяма бързина прескачаше едно дете или два пъти броеше друго. Често хитрината му се разкриваше и сред детските викове се чуваше: “Митко, не е честно!”

Домашните не обръщаха внимание на това, въпреки че го забелязваха. Смееха се на постъпките му и ги приемаха като остроумие. Поради това тази на вид детска проява остана в характера му като постоянна.

Порасна Димитър, получи високо образование, създаде семейство. Работеше в голямо предприятие като главен счетоводител. Веднъж реши и там да изхитрува. Така майсторски изготви документите, че никой не разбра как измами свой колега да сложи подписа си под нещо нередно и нечисто. В резултат на това успя да присвои една голяма сума и с нея си купи нов автомобил. Съпругата му се почуди откъде е забогатял толкова бързо. Той я излъга, че получил неочаквано голямо възнаграждение. Като познаваше способностите му, тя повярва.

Но един ден се върна от работа много разстроен. Не пожела да вечеря под предлог, че е много уморен и го боли глава. Съпругата му обаче се досети, че има нещо много по-сложно от обикновено главоболие.

- Димитре, нещо неприятно се е случило с тебе. Кажи ми откровено какво е то - помоли тя.

- Ще ти разкажа всичко, защото много ми тежи - отговори той. Разказа подробно за онова, което е сторил. Мислел, че нещата ще се прикрият и няма да има лоши последствия, но се излъгал. Дошла ревизия и невинният човек бил начетен с голямата сума, присвоена от него.

- Какво да правя? Семейството му ще се разори. Тежи ми стореното, а е късно да си поправи.

- Може - твърдо отсече съпругата му.

- Как? - побърза да узнае, иначе много умният и съобразителен Димитър, който умееше да излиза от всякакви затруднения.

- Непременно ще поправиш грешката. Ще продадеш автомобила и ще намериш начин да предадеш парите на ощетения, за да се издължи.

- Как ще стане това? Ще се изложаш! - смутено запита той.

-Ти си умен. Ще намериш начин да се справиш. Това обаче не е достатъчно. Трябва да поправиш греха си и пред Бога, за да се изчисти съвестта ти.

- Как? - покорно пак запита Димитър, защото стореното тежеше на душата му като камък.

- Ще направиш изповед пред свещеник.

- Срамувам се.

- По-добре да се срамуваш пред един човек, при това духовно лице, което ще опази в тайна казаното, отколкото на Страшния Божи съд да бъдеш изобличен пред ангели и човеци.

- Страхувам се свещеникът да не ме издаде.

- Изключено е. Това е за него смъртен грях.

Съгласи се Димитър. Първо върна парите, без да се разбере как е станало “недоразумението”, а след това направи изповед. Като се прибра, съпругата му веднага позна, че душата му е измита и пред хората, и пред Бога. Толкова ведър не беше го виждала никога.

Дълго разговаряха. Димитър намери корена на престъплението в детството. Никой не се беше погрижил да го отскубне още, докато е малък. Радваше се, че позна пречистващата сила на Тайнството покаяние и изповед. Започна редовно да се изповядва преди Свето Причастие и за най-малките грешки, в които виждаше началото на всяко престъпление.

Монахиня Валентина Друмева, Православно вероучение за деца, www.sveta-gora-zograph.com
Забележка: Имената на героите са измислени и не съвпадат с реални личности.

